

MAANDOVERZICHT

augustus 1964

VEILIGHEIDSDIENST

NEDERLANDSE ANTILLEN

Exemplaar no. 19

ALGEMEEN

Mexico hield voet bij stuk in zijn oppositie tegen de O.A.S.-beslissing, welke bindend was ook voor de landen die tegen hadden gestemd. De Mexicaanse regering formuleerde haar standpunt inzake Cuba in een verklaring, waarin zowel de praktische als de formele redenen van voortgezette relaties tussen de beide landen werden gegeven. De Mexicanen vinden de aanwezigheid in Havana van tenminste één Latijns Amerikaanse diplomatieke vertegenwoordiging om humanitaire redenen noodzakelijk. De Mexicaanse verklaring herhaalde het standpunt ingenomen op de conferentie, dat de bepalingen van het verdrag voor wederzijdse bijstand verkeerd waren geïnterpreteerd en wees er op dat de landen die stemden voor het verbreken der betrekkingen met Cuba zulks bereids hadden gedaan. Tenslotte deelde Mexico mede dat het "zich niet zou verzetten" tegen inschakeling van het Internationale Gerechtshof, indien zulks via de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties door een aantal O.A.S.-landen zou worden verzocht. Mexico zou zich neerleggen bij elke beslissing van het Hof.

De houding van Mexico was het enige lichtpunt voor de regering van CASTRO, aangezien zelfs Chile, op welk land, de Cubanen ook hun hoop hadden gevestigd, niettegenstaande de op handen zijnde verkiezingen de consequenties van de O.A.S.-beslissing aanvaardde. Opmerkelijk was de houding van de FRAP-candidaat, Salvador ALLENDE, die zich niet alleen weerhield van kritiek op het regeringsbesluit, maar bovendien te kennen gaf dat hij, indien gekozen, deze beslissing zou respecteren. De houding van ALLENDE werd uitgelegd als een erkenning van de geringe sympathie voor het Castroïsme die hij tijdens de verkiezingscampagne bij de bevolking heeft onderkend.

Tussen Guatemala en Mexico ontstond de afgelopen maand grote wrijving over de toekomstige status van Brits Honduras of Belize. Zowel Mexico als Guatemala menen aanspraken te hebben op het gebied van Belize. Mexico heeft echter verklaard haar aanspraken niet te zullen laten gelden. Guatemala daarentegen verzet zich fel tegen de in het vooruitzicht gestelde onafhankelijkheid van het gebied en neemt het Mexico erg kwalijk de premier van Belize, George PRICE, kort geleden als officiële gast te hebben ontvangen. Er was zelfs sprake van een verbreken der diplomatieke betrekkingen. De Mexicaanse politiek ten opzichte van Belize, dat zich economisch nauwelijks staande zal kunnen houden, zou gemakkelijk kunnen leiden tot de facto zeggingschap, afgestemd op de geest der tijd. De door Guatemala gevolgde politiek daarentegen kan misschien tijdelijk nuttig zijn voor interne consumptie, maar heeft weinig of geen kans op succes.

Bolivia brak met Cuba, niettegenstaande het tegen de O.A.S.-resolutie had gestemd. De regering van PAZ ESTENSORO heeft te kampen met toenemende tegenstand uit kringen, die zich van de M.N.R. hebben afgescheiden. Geleidelijk aan begint zich een verenigde oppositie te vormen uit de aanhangers van GUEVARA ARZE, LECHIN en SILES ZUAZO. Daarnaast is de rechtse groep, Falange Socialista Boliviana (FSB) begonnen guerilla-activiteiten te ontplooiën.

VENEZUELA

Overeenstemming werd bereikt tussen AD, URD en FND omtrent een gezamenlijk regeringsprogramma. De z.g. amplia base waarop de regering zal steunen, zal dus deze drie partijen omvatten.

Een laatste poging van Carlos Andres PEREZ van AD om ook de COPEI nog te bewegen tot deelname mislukte. Zij toonde wel aan dat er in AD-kringen nog invloedrijke figuren zijn die geen vrede hebben met de verwijdering die tussen AD en COPEI is ontstaan.

Wolfgang LARRAZABAL en vertegenwoordigers van de FDP hebben in een gezamenlijke persconferentie afzonderlijke, maar gelijkkluidende verklaringen afgelegd, uit welke blijkt dat zij in de oppositie gaan. LARRAZABAL blijft staan op zijn eis van algemene amnestie voor politieke gevangenen, terwijl in het document der regeringspartijen (het z.g. programma van Claudali) wordt gesproken van de machtneming van wettelijke bepalingen bij vrijheidsberoving, van vonnis herziening in individuele gevallen en van de mogelijkheid om straffen tijdelijk op te schorten onder voorwaardelijke invrijheidstelling.

De formulering in het regeringsdocument is een duidelijke concessie van AD aan URD, maar zij bevredigt LARRAZABAL niet.

LARRAZABAL heeft ook zijn misnoegen uitgesproken over de O.A.S.-beslissing inzake Cuba en heeft zich hiermede dan ook volkomen gedistancieerd van de regering. Hij bezocht Aura de CARPIO, gemeenteraadslid van Caracas, die in hongerstaking is gegaan om de aandacht te vestigen op de slechte toestanden die zouden heersen in de Tacarigua gevangenis op het Isla de Burros. Hier zijn vele politieke gevangenen ondergebracht. De Cubaanse Prensa Latina is een campagne begonnen om verplaatsing van de gevangenen naar een "gezonder oord" te bewerkstelligen. Eloy TORRES, lid van het executief comité van de WFTU, die in Tacarigua gevangen zit, wendde zich volgens de Prensa Latina tot het "Nationale Pro-amnestie Comité", om verplaatsing naar "waar dan ook" in Venezuela te verzoeken.

De mérites van de bewering dat er wantoestanden heersen daargelaten, ziet men hier duidelijk de kentekenen van een mantelactie, Zoals in het verleden toont LARRAZABAL weer hoe gemakkelijk hij zich voor dergelijke acties leent.

De Venezolaanse Minister van Buitenlandse Zaken, IRRIBAREN BORGES, zinspeelde op een mogelijk herstel in de diplomatieke betrekkingen tussen Venezuela en Brazilië in oktober. Het feit dat in oktober de Braziliaans-Venezolaanse overeenkomst betreffende de door Brazilië te importeren Venezolaanse olie moet worden hernieuwd, zal hieraan niet vreemd zijn.

Twee Venezolaanse communistenleiders bezochten afgelopen maand Moskou, Peking en Hanoi. Het waren Eduardo GALLEGOS MANCERA, lid van het centraal comité en German LAIRET, secretaris-generaal van de jeugdbeweging. Zij verklaarden dat voor de communistische organisatie in Venezuela geweld de enig overgebleven weg is. Alle wettelijke middelen zouden reeds tevergeefs zijn toegepast. In Moskou legden zij er echter de nadruk op, dat zulks niet noodzakelijkerwijze ook in andere landen het geval zou zijn.

De meest recente acties van de FALN waren gelimiteerd en betroffen voornamelijk de diefstal van uniformen, wapens en ammunitie. Bij een razzia in Caracas, werd op 31 juli de CPV-leider, Freddie MUNOZ gearresteerd. De leider van de guerillas in het Bachiller gebergte, de z.g. Commandant SANCHEZ, werd gegrepen bij een militaire actie, waarmee gepoogd wordt een einde te maken aan de guerillastrijd in dat gebied.

Op een vergadering van de "Alianza Anticastro" werd in Caracas het z.g. OMEGA plan aanvaard. Het plan voorziet in guerillastrijd, sabotage, infiltratie en psychologische oorlogvoering in Cuba. Vertegenwoordigers van verschillende anti-Castro groeperingen waren aanwezig, w.o. Armando FLEITAS, van het "tweede nationale Escambray front". De Alianza zegde financiële steun toe à raison van 1000 Bolivars per dag.

Venezuela reageerde vooralsnog niet nader op de beslissing van Mexico om de O.A.S.-resolutie inzake Cuba naast zich neer te leggen. De havenarbeiders unie (FTPV) besloot alle schepen van landen, die nog met Cuba handel drijven te boycotten. Desgevraagd deelde de waarnemend voorzitter van deze bond, Crisanto QUINTERO, mede dat de actie niet specifiek tegen Mexico was gericht.

Gemeld werd dat IRRIBAREN BORGES zich tot de ambassadeurs van verschillende Latijns Amerikaanse landen had gewend in een poging om van deze landen een uitspraak over Mexico's houding te verkrijgen. Door de import van graan uit Mexico wist Venezuela overigens de afgelopen maand een ernstig graantekort in het land te bestrijden.

Tenslotte ware nog te vermelden de verzekering van president LEONI dat er geen sprake was van een devaluatie van de Bolivar. Ook wanneer Venezuela tot de Latijns Amerikaanse Vrijhandelassociatie (LAFTA) zou toetreden, zou devaluatie niet noodzakelijk zijn. De Minister van Welvaartorg, Manuel EGANA, deelde mede dat toetreding tot de LAFTA vóór 1965 niet tegemoetgezien moest worden.

BRAZILIE

Terwijl hij formeel CASTELO BRANCO blijft steunen en geen gelegenheid voorbij laat gaan om zijn bewondering voor de president uit te spreken, voert Carlos LACERDA een steeds feller wordende campagne tegen de federale revolutionaire regering.

Hij schildert de president af als bekwaam leider wiens leiderschap faalt, als revolutionair die zich met contrarevolutionairen omringt en als patriot die landverraad om zich heen duldt.

Alhoewel BRANCO's bewind nog altijd op het leger steunt, zijn de afgelopen maand meningsverschillen in militaire kringen aan het licht gekomen, welke duiden op een verwijdering tussen de president en de meest militant rechtsen. Figuren als admiraal Silvio HECK zouden wellicht bereid zijn om zich weer achter LACERDA te scharen. De gouverneur van Guanabara scheen door de recente manoeuvres van zijn tegenstanders effectief uitgeschakeld te zijn voor het presidentschap. Maar LACERDA is taai en vasthoudend.

Hij heeft de afgelopen maand, vooralsnog zonder succes, weer toenadering

gezocht tot de UDN vertegenwoordiging in het congres. Er is in de UDN echter nog altijd een grote groep die hem door dik en dun zal volgen. Voorlopig kan BRANCO rekenen op de parlementaire steun van het merendeel der UDN-afgevaardigden, dank zij een aantal door hem genomen maatregelen op het gebied van de loonpolitiek, de olie-import en de uitvoer van winsten gemaakt door buitenlandse maatschappijen. Bepaalde aspecten van zijn hervormingspolitiek zouden echter bij de UDN op voldoende tegenstand kunnen stuiten om de breuk tussen LACERDA en de UDN-fractie te herstellen. Er is sprake van dat van militaire zijde met medewerking van de Sociaal Democratische Partij de presidentiële candidatuur van de Minister van Oorlog, Generaal Arturo COSTA e SILVA, wordt voorbereid.

In de partij van GOULART, de Partido Trabalhista, zou een machtsstrijd gaande zijn tussen de gedeputeerden DOUDEL de ANDRADE en SANTHIAGO DANTAS. ANDRADE veroorzaakte afgelopen maand grote opschudding toen hij op de verjaardag van VARGAS' zelfmoord een proclamatie, door GOULART vanuit Montevideo aan de natie gericht, in het huis van afgevaardigden voorlas.

BRITS GUYANA

De oppositieleider Forbes BURNHAM werd aangehouden, maar op borgtocht vrijgelaten, naar aanleiding van een beschuldiging dat hij munitie in zijn bezit zou hebben gehad.

Met de verkiezingen in aantocht zagen nieuwe partijen in Brits Guyana het licht. Balram SINGH RAI, gewezen Minister van Binnenlandse Zaken van JAGAN, richtte een z.g. Justice Party op. Ook een Mohammedaanse partij werd opgericht. JAGAN zag in deze nieuwe partijen een poging om zijn aanhang te verbrokkelen. Hij deelde dit mede in een vraaggesprek met een vertegenwoordiger van de Cubaanse Prensa Latina. In dit gesprek verklaarde hij waarom hij gekant is tegen de evenredige vertegenwoordiging, op welk principe het kiesstelsel in Brits Guyana thans is gebaseerd. Het districtensysteem noemde JAGAN een uitvinding van het kapitalisme, omdat het de plattelandsbevolking een relatief duurder stem verleent. Normaliter is de plattelandsbevolking politiek het minste rijp, zodat de krachten der reactie op haar kunnen steunen. In Brits Guyana, aldus JAGAN, is zulks echter niet het geval. Het zijn juist de boeren in het land (Hindu aanhangers van de PPP), die de grootste politieke rijpheid hebben bereikt. Daarom moest Engeland het kiesstelsel wijzigen, teneinde de stadsbevolking, die overwegend negroid is en de oppositie steunt een grotere kans te geven. JAGAN vond het onrechtvaardig dat de dunbevolkte streken, zoals bijv. de Repununi thans niet aan hun trekken zullen komen. Toch voorspelde JAGAN in de komende verkiezingsstrijd te zullen overwinnen. Namens de PPP deelden Ashton CHASE en Janet JAGAN mede dat de partij onder protest zal deelnemen aan de verkiezingen, welke waarschijnlijk in november zullen worden gehouden. Aangenomen wordt dat van het kiezerskorps van circa 247.000 een 200.000-tal personen hun stem zullen uitbrengen. Deze zullen 53 vertegenwoordigers moeten kiezen, in plaats van de vroegere 35. De huidige zetelverdeling in het parlement is: PPP 20 zetels (42,6% van het aantal stemmen) PNC 11 zetels (41% van het aantal stemmen), UF 4 zetels.

HAITI

Gemeld werd dat de positie van president DUVALIER verzwakt is door recente deserties in de gelederen der tonton macoute. Een dezer, ene Elouise MAITRE zou verklaard hebben dat DUVALIER van plan zou zijn Port au Prince in brand te steken indien de tegenstand tegen zijn regiem niet zou ophouden. In deze zou DUVALIER niet enkel een klassiek voorbeeld volgen, maar ook dat van zijn 19e eeuwse voorganger Louis SALOMON, die in 1883 als brandstichter optrad.

In het Haitiaanse leger zouden velen ontstemd zijn over een incident in het presidentspaleis, waarbij DUVALIER's 16-jarige zoon Jean Claude een majoor had gewond. Volgens een onbevestigd bericht was de majoor aan een schotwond overleden.

Vast staat dat DUVALIER nog niet in staat is gebleken de guerilla's, die zich onder leiding van Yvan LARAQUE, in het Zuid Oosten van het land hebben verschanst, te bedwingen. De Haitiaanse regering blijft de Dominikaanse Republiek van medeplichtigheid beschuldigen. Massale executies zouden in Port au Prince hebben plaats gehad. Van officiële zijde in de Verenigde Staten konden berichten over de executies niet worden bevestigd.

PUERTO RICO

De gouverneur van Puerto Rico, Luis MUNOZ MARIN, heeft zich niet beschikbaar willen stellen voor een vijfde ambtsperiode. De kandidaat van de regeringspartij, de Partido Democratico Popular, is thans Roberto SANCHEZ VIEJILLA. Zijn tegenstander in de verkiezingen, welke in november zullen worden gehouden, is Luis FERRE van de Republikeinse partij. Deze laatste partij, die in de vorige verkiezingen slechts weinig stemmen op zich verenigde, is voorstander van de opname van Puerto Rico in de Verenigde Staten als de één en vijftigste staat. MUNOZ MARIN heeft zich immer hiertegen verzet, omdat hij het economisch onverantwoord vindt. Onafhankelijkheid wordt nagestreefd door een groep, waarvan de geringe aanhang wordt gemaskeerd door zijn bereidheid om met terreurdaden kracht bij zijn eisen te zetten. De z.g. Movimiento Pro-independencia poogt dit jaar de bevolking te bewegen tot het boycotten van de verkiezingen.

CUBA

BIAS ROCA verklaarde de afgelopen maand dat het niet waar was dat CASTRO in juli zinspeelde op een mogelijke verbetering van de betrekkingen tussen Cuba en de Verenigde Staten, waarbij Cuba bereid zou zijn concessies te doen, ten einde de O.A.S. conferentie in Washington op losse schroeven te stellen.

Ook nu, na de beslissing van de O.A.S. blijft, aldus ROCA, de bereidheid om te onderhandelen bij CASTRO bestaan, maar dan slechts op voet van gelijkheid, met wederzijds respect en zonder vooraf gestelde condities.

De recente rassenrelletjes in Amerikaanse steden hebben opnieuw de aandacht gevestigd op de uitzendingen van het Cubaanse radiostation "Radio Free Dixie". Dit station, dat onder leiding staat van de Amerikaanse neger, Robert F. WILLIAMS, richt zich al geruime tijd tot de negerbevolking van de Verenigde Staten met uitzendingen waarin de insurrectie wordt gepropageerd.

WILLIAMS, een door de N.A.A.C.P. uit haar gelederen gestote leider, bezocht afgelopen jaar op uitnodiging van MAO TSE TUNG de Chinese Volksrepubliek. In China is op hetzelfde gebied werkzaam een landgenoot van WILLIAMS, de indertijd van spionage beschuldigde Frank COE. COE verklaarde kort geleden dat de werkelijke Marxist/Leninisten de "gewapende zelfverdediging" voorstaan, in tegenstelling tot de "geweldloosheid" van KRUSHCHEV. Hij beschuldigde de Amerikaanse communisten ervan te trachten de Amerikaanse neger op instigatie van Moskou van geweldpleging te weerhouden. De uitzendingen van Radio Free Dixie stemmen inderdaad meer overeen met de door de Volksrepubliek gevolgde tactiek, dan met die der Soviet Unie. Van Soviet Russische zijde wordt, zeker de laatste tijd, weinig gepoogd het rassenprobleem in de Verenigde Staten uit te buiten. Men beperkt zich van die zijde voornamelijk tot afkeurende uitlatingen. Meer en meer wordt de raciale agitatie het voorrecht der Chinezen. Dit verschijnsel geeft China weer een aanknopingspunt in Cuba, waar de raciale agitatie een bijproduct is van de strijd tegen de Verenigde Staten.

In een radio uitzending werd uit Havanna gemeld dat twee vertegenwoordigers van de Venezolaanse F.A.L.N., die Hector PEREZ en Domingo SANTANA genaamd zouden zijn, aldaar op een vergadering de redenen voor en doelstellingen van gewapend verzet in hun land hadden uiteengezet. Onder de heersende omstandigheden, zo zouden zij hebben gezegd, meent hun organisatie de "volledige bevrijding van Venezuela" met wapengeweld te kunnen bereiken.

Enigszins ironisch gezien de lofuitingen in de Cubaanse pers over de houding van Mexico en de grootheid van president LOPES MATEO, was de aanwezigheid in Havanna van Rodolfo SUAREZ, lid van de Mexicaanse Vrijheidsbeweging, als een officiële gast bij de feestelijkheden van de 26e juli.

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

TASS maakte melding van een verklaring van het centraal comité van de Dominikaanse communistische partij, de Partido Socialista Popular, waarin de internationale communistische beweging wordt opgeroepen tot eendracht en de PSP felle kritiek levert op haar zuster partij in de Chinese Volksrepubliek.

In de in haar blad "El Popular" gepubliceerde verklaring beschuldigt de PSP de Chinese partij ervan "dogmatisch" te zijn, noemt haar "laster" en haar "beledigingen" van de CPSU Trotskistisch en spreekt, merkwaardig genoeg, in een adem van 'nationalisme en "ultra-linkse deviatie". Niet alleen zou het juiste woord voor "ultra-linkse deviatie" sectarisme zijn geweest, maar nationalisme ware normaliter met revisionisme gelijk te stellen.

Tegelijkertijd beschuldigt de PSP de Chinezen ervan zich te men-

gen in de interne aangelegenheden van andere partijen, hetgeen kwalijk in overeenstemming is te brengen met het principe van broederlijke gelijkwaardigheid in de verhoudingen tussen communistische partijen. Dit laatste zou dus weer duiden op een wens van de PSP om nationale partijen een mate van autonomie te laten betrachten.

De enigszins verwarde redactie van het document maakt overigens de stellingname van de PSP niet minder duidelijk. Zij schaart zich volledig achter de Soviet Unie.

De deplorabele toestand waarin de PSP zich bevindt en haar relatieve onbelangrijkheid onder de communistische partijen vormen geen bezwaar bij een traditioneel grootscheepse presentatie van haar standpunt in de communistische pers. Het propaganda apparaat in ieder geval neemt deze verklaring zeker au sérieux.

Bezuinigingsmaatregelen van het tweemanschap CABRAL-TRONCOSO leidden tot een ernstige staking van bij de CASC aangeslotenen. De CASC, de Confederación Autónoma de Sindicatos Cristianos, heeft circa 80.000 leden, die voornamelijk werkzaam zijn in fabrieken en in de handel. De vakbond, de enige die nog door de regering wordt getoleerd, vond de regeringsmaatregel ter verhoging van de bijdrage der werknemers in de premie der sociale verzekering onrechtvaardig. Men meende dat de bezuinigingsmaatregelen over het algemeen de kleine man het hardste troffen.

REID CABRAL bleef onwrikbaar in zijn stelling dat de staking eerst moest worden beëindigd voordat hij stappen zou kunnen overwegen ter tegemoetkoming aan de eisen der stakers. Verscheidene CASC-leiders werden gearresteerd.

De vakbond capituleerde, naar het liet doorschemeren, omdat de staking krachten in beweging zou kunnen brengen waarover hij controle had. Hierna maakte REID CABRAL bekend dat hij vroerlopig de premieverhoging voor de werknemers zou opschorten. Een commissie werd ingesteld om de materie te bestuderen.

De vakbondleiders die waren opgesloten, beschuldigd van opruiing, werden berecht, maar ontvingen nominale boetes, waarop zij weer op vrije voeten werden gesteld.

Partijleiders van de meest uiteenlopende overtuiging gaven te kennen dat de junta niet van zins was de beloofde verkiezingen uit te schrijven. Men heeft de indruk dat CABRAL zich tegen alle verdrukking in wil handhaven. Vooralsnog kan hij in deze op de strijdkrachten rekenen. Blijkbaar wordt het in de Dominikaanse Republiek de Verenigde Staten erg kwalijk genomen dat zij niet meer druk achter de junta zetten om terug te keren naar de constitutionaliteit. Enige tijd geleden was er sprake van dat de Verenigde Staten zulks deden, maar Amerika schijnt zich nu toch bij de status quo te hebben neergelegd. Van P.R.D. zijde wordt deze vermeende houding van Amerika in ieder geval aangegrepen om het anti-Amerikanisme, vooral onder de jeugd van het land, aan te wakkeren.

BALAGUER heeft zijn volgelingen laten weten dat hij, indien het niet anders mogelijk is, zal terugkeren zonder hiertoe van de junta toestemming te hebben. Een enthousiaste menigte op een bijeenkomst der Reformistas verbond zich om in dit geval de leider, zo nodig, met de inzet van het leven te beschermen. Dit zal misschien niet nodig zijn, want BALAGUER is van huis uit een voorzichtig mens.

NEDERLANDSE ANTILLEN

De Nederlandse Antillen hebben een rustige maand doorgebracht. De arbeidsvrede werd over het algemeen verzekerd door de verscheidene collectieve overeenkomsten die in de afgelopen maanden werden afgesloten.

Vorbereidende stappen werden ondernomen door vakbondleiders op Curacao zowel als op Aruba om de nog niet georganiseerde werknemers in kleine ondernemingen onder koepelorganisaties te verenigen.

Reeds werd gemeld dat de FTA onder leiding van Frans Lodewijk MADURO op Aruba het licht had gezien. De tegenhanger op Curacao, die de Nederlandse naam van Curacaose Federatie van Werknemers draagt, wacht nu slechts op de goedkeuring van de Statuten. Deze statuten zijn identiek aan die der FTA, aangezien in beide gevallen van een zelfde voorbeeld is uitgegaan. Vernomen werd dat in P.W.F.C.-kringen op Curacao nogal wat bezwaren waren gerezen tegen de inhoud dezer statuten, omdat gemeend werd dat aan het hoofdbestuur van de Federatie een welhaast dictatoriale macht wordt verleend. Het P.W.F.C.-bestuur legde deze bezwaren evenwel naast zich neer. Zij zouden, zo werd gesteld, slechts terzake worden in P.W.F.C.-verband, wanneer en indien de P.W.F.C. zou toetreden tot de Federatie.

Inmiddels blijkt F.L. MADURO op Aruba te zijn gestuit op onwil-
ligheid van de zijde van werkgevers om met de FTA te onderhandelen.

In P.R.D.-kringen op Curacao is er onenigheid ontstaan over de kwestie van bijdragen aan de O.S.P.E. ten behoeve van Angel MIOLAN. Enkele leden hebben verklaard hier niets voor te voelen.

Voor wat de Reformistas betreft, is er alsnog geen datum bepaald voor het bezoek aan Curacao van Joaquin BALAGUER. Indien binnen korte tijd amnestie zou worden afgekondigd in de Dominikaanse Republiek, dan zou BALAGUER zich direct naar zijn land begeven. In dit geval zou het bezoek geen doorgang vinden. Vindt het bezoek wel plaats dan zal getracht worden het te doen samenvallen met de overkomst van een delegatie der Partido Reformista uit de Dominikaanse Republiek.

Vernomen werd dat er contact is gelegd tussen de Reformista organisaties op Aruba en Curacao. BALAGUER zou tijdens zijn verblijf in de Antillen ook Aruba bezoeken.